

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«24» червня 2023 року

Слідчий 4 відділу 1 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України лейтенант юстиції Тришук Артур Сергійович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22023000000000049 від 18.01.2023 за ч. 1 ст. 111-2, ч. 4 ст. 111-1 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 111-1 КК України, керуючись ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Налюшньому Ігорю Олександровичу,
04.05.1976 р.н., уродженцю с. Лозанівка
Приморського р-ну Запорізької обл.,
РНОКПП 2788308578, зареєстрованому
за адресою: Запорізька обл.,
м. Бердянськ, вул. Волонтерів, буд.
156/50, кв. 9,

про те, що він підозрюється у провадженні господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 111-1 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Налюшній І.О.

Громадянином України Налюшнім І.О., 04.05.1976 року народження, вчинено злочин за наступних обставин.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України - Конституції України.

Зокрема, положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статті 6 Конституції України державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Конституційний лад – це устрій держави і суспільства, а також їх інститутів відповідно до конституційно-правових норм. Це цілісна система основних соціально-правових відносин, що визначають форми і способи функціонування держави як єдиного державно-правового організму. Нормальне функціонування конституційного ладу дозволяє реалізувати прагнення суспільства до справедливого і стабільного соціального порядку на основі поєднання індивідуальних і суспільних інтересів. Нормальне функціонування конституційного ладу дозволяє реалізувати прагнення суспільства до справедливого і стабільного соціального порядку на основі поєднання індивідуальних і суспільних відносин.

Державна влада – це система сформованих у порядку, передбаченому Конституцією та законами України, органів, що уособлюють собою владу глави держави, законодавчу, виконавчу і судову владу (Президент України, парламент, вищі, центральні та місцеві органи виконавчої влади, вищі та місцеві органи

судової влади), а також органи місцевого самоврядування і контрольно-наглядових та деяких інших органів, що, користуючись певною незалежністю, не належать до трьох головних гілок влади (прокуратура України, Національний банк України, Рахункова палата України, Вища рада юстиції України тощо). Таким чином, існуюча в Україні державна влада є частиною її конституційного ладу. Державна влада є головною складовою публічної влади, яка належить тільки державі і реалізовується нею шляхом прийняття компетентними органами обов'язкових для виконання усіма рішень, та застосування в разі необхідності державного примусу.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам вище керівництво російської федерації, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил російської федерації (далі по тексту- зс рф) на територію України.

Так, 24.02.2022, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію Україну через державні кордони України в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти та здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022 «Про введення воєнного стану в Україні», який затверджено Верховною Радою України, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі

пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який продовжувався, останній раз продовжено відповідно до Закону України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 02.05.2023.

Факт повномасштабного збройного вторгнення не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти рф та ін.)».

Відповідно до п. п. 6, 7 ч. 1 ст. 1¹ Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» № 1207-VII, окупаційна адміністрація російської федерації – сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасово окупована територія – це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Внаслідок розв'язання і ведення агресивної війни, починаючи з 24.02.2022 збройними формуваннями російської федерації тимчасово окуповано частини території Дніпропетровської, Донецької, Запорізької, Луганської, Миколаївської, Сумської, Харківської, Херсонської областей.

Тимчасова окупація рф територій України, визначених ч. 1 ст. 3 Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для рф жодних територіальних прав.

Пунктом 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону визначено поняття «тимчасово окупована рф територія України» та встановлено, що це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Згідно зі ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додатку до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Статтею 3 Закону встановлено перелік територій, які вважаються тимчасово окупованою територією. Такою територією визначається:

1) сухопутна територія тимчасово окупованих рф територій України, водні об'єкти або їх частини, що розташовані на цих територіях;

2) внутрішні морські води і територіальне море України навколо Кримського півострова, територія виключної (морської) економічної зони України вздовж узбережжя Кримського півострова та прилеглого до узбережжя континентального шельфу України, внутрішні морські води, прилеглі до сухопутної території інших тимчасово окупованих рф територій України, на які поширюється юрисдикція органів державної влади України відповідно до норм міжнародного права, Конституції та законів України;

3) інша сухопутна територія України, внутрішні морські води і територіальне море України, визнані в умовах воєнного стану тимчасово окупованими рішенням Ради національної безпеки і оборони України, введеним у дію указом Президента України.

Відповідно до Резолюції Генеральної Асамблеї ООН «Агресія проти України» A/RES/ES-11/1 від 2 березня 2022 року визнається, що рф вчинила агресію проти України, порушивши базові норми ООН.

Проміжним рішенням Міжнародного суду ООН від 16 березня 2022 року констатовано факт вторгнення росії на територію України.

Крім того, преамбулою Закону встановлено, що збройна агресія рф розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств рф, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24 лютого 2022 року переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України.

Відповідно до наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 23.12.2022 за № 1668/39004, «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією» територія Запорізької області відноситься до територій, які перебувають в тимчасовій окупації рф.

Після встановлення 24.02.2022 збройними формуваннями рф загального контролю на частині території Запорізької області з метою встановлення

окупаційної адміністрації рф, державними органами і структурами рф, функціонально відповідальними за управління тимчасово окупованими територіями, створено підконтрольні рф самопроголошені органи, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях, та які виконували властиві органам державної влади та органам місцевого самоврядування функції, у тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Так встановлено, що Налюшній І.О. є фізичною особою-підприємцем (надалі - ФОП) та одночасно власником ФОП «Налюшній Ігор Олександрович» (реєстраційний номер облікової картки платника податків (надалі-РНОКПП) 2788308578), здійснював підприємницьку діяльність з 22.06.2010 року, на підставі ліцензії серії АВ №532736 від 09.06.2010, отриманої відповідно до рішення № 22Л Головної державної інспекції на автомобільному транспорті Міністерства транспорту та зв'язку України, у тому числі діяльність визначену відповідно за класифікацією видів економічної діяльності за кодом 49.31 «Пасажирський наземний транспорт міського та приміського сполучення».

Також, є співвласником та директором Товариства з обмеженою відповідальністю «АВТОТРЕЙД-ХХІ» (ЄДРПОУ 35258084), здійснював підприємницьку діяльність з 13.07.2011 року, на підставі ліцензії серії АГ №587513 від 12.07.2011, отриманої відповідно до рішення № 158 Головної державної інспекції на автомобільному транспорті Міністерства транспорту та зв'язку України, у тому числі діяльність визначену відповідно за класифікацією видів економічної діяльності за кодом 49.31 «Пасажирський наземний транспорт міського та приміського сполучення».

У невстановлений досудовим розслідуванням час та місці, але не раніше 18 березня 2022 року, розуміючи що частина території Запорізької області, в тому числі міста Бердянськ окуповані російською федерацією, у Налюшного І.О. виник злочинний умисел, направлений на вчинення провадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора.

Так, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не раніше 18 березня 2022 року більш точного часу під час досудового розслідування не встановлено, Налюшній І.О. реалізуючи злочинний умисел, направлений на провадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, добровільно, з власної ініціативи, перебуваючи за адресою: Запорізька обл., м. Бердянськ, вул. Європейська, буд. 66, кв. 49, прийняв рішення про відновлення здійснення господарської діяльності ФОП «Налюшній Ігор Олександрович» та ТОВ «АВТОТРЕЙД-ХХІ», у сфері надання послуг щодо пасажирських перевезень наземним транспортом міського та приміського сполучення, а саме здійснення перевезень між тимчасово окупованими населеними пунктами за

маршрутами «Бердянськ – Сімферополь», «Бердянськ-Мелітополь», «Бердянськ-КПВВ «Каланчак», а також маршрутами «Бердянськ-Ростов-на-Дону».

Крім того, продовжуючи свою злочинну діяльність спрямовану на провадження господарської діяльності з державою-агресором та незаконно створеними органами, 08.09.2022 Налюшний І.О. підготував лист на адресу так званого Директора государственного бюджетного учреждения РК «Крымавтодор» Красюка С.М., щодо готовності співпраці з незаконними органами влади створеними російською федерацією у сфері організації пасажирських перевезення.

Надалі, Налюшний І.О. продовжуючи свою злочинну діяльність спрямовану на провадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, добровільно, з власної ініціативи 30.06.2022 року отримав від так званої Военно-гражданской администрации города Бердянска ліцензію на право здійснення господарської діяльності у сфері регулярних пасажирських перевезень автобусами у міжміському сполученні № LIC-B00484 з додатком № 6 до вказаної ліцензії від 30.06.2022.

Продовжуючи свою злочинну діяльність, спрямовану на провадження господарської діяльності у сфері пасажирських перевезень у взаємодії з державою-агресором, незаконно створеними органами та окупаційною адміністрацією держави-агресора, Налюшний І.О. 24 листопада 2022 року на підставі зібраних та поданих як співвласником та директором ТОВ АВТОТРЕЙД-ХХІ» документів до незаконних органів влади, створених на тимчасово окупованій території Запорізької області, а саме «Межрайонной инспекцией федеральной налоговой службы № 1 по Запорожской области», перереєстрував за законодавством рф вказаний вище суб'єкт господарювання, під назвою «Общество с ограниченной ответственностью «АВТОТРЕЙД-ХХІ» з присвоєнням реєстраційного номера «1229000016288», про що отримав так звану «выписку из единого государственного реестра юридических лиц» за № ЮЭ9965-23-77788257, яка підтверджує завершення перереєстрації підприємства за законодавством рф.

Крім того, продовжуючи свою злочинну діяльність, спрямовану на провадження господарської діяльності у сфері пасажирських перевезень у взаємодії з державою-агресором, незаконно створеними органами та окупаційною адміністрацією держави-агресора, Налюшний І.О. 15 грудня 2022 року на підставі зібраних та поданих як ФОП Налюшний І.О. документів до незаконних органів влади, створених на тимчасово окупованій території Запорізької області, а саме «Межрайонной инспекцией федеральной налоговой службы № 1 по Запорожской области», перереєстрував за законодавством рф вказаний вище суб'єкт господарювання, під назвою «Физическое лицо-предприниматель Налюшний Игорь Александрович» з реєстраційним номером «322900100015112», про що отримав так звану «выписку из единого государственного реестра индивидуальных предпринимателей» за № ИЭ9965-

23-5914980, яка підтверджує завершення перереєстрації підприємства за законодавством рф.

Таким чином, Налюшній Ігор Олександрович, підозрюється у провадженні господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 111-1 КК України.

Слідчий 4 відділу

1 управління досудового розслідування

Головного слідчого управління

Служби безпеки України

лейтенант юстиції

Артур ТРИЩУК

«П О Г О Д Ж Е Н О»

Прокурор

у кримінальному провадженні –

прокурор третього відділу

управління процесуального керівництва

досудовим розслідуванням

та підтримання публічного обвинувачення

департаменту нагляду за додержанням

законів органами безпеки

Офісу Генерального прокурора

Роман МУРАЧОВ

Підозрюваному роз'яснено, що він, відповідно ст. 42 КПК України, має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені «__» _____ 2023 року в «__» годин «__» хвилин.

Підозрюваний:

_____ (підпис підозрюваного)

_____ (прізвище та ініціали)

Захисник:

_____ (підпис)

_____ (прізвище та ініціали)

Повідомлення про підозру вручив:

Слідчий 4 відділу

1 управління досудового розслідування

Головного слідчого управління

Служби безпеки України

лейтенант юстиції

Артур ТРИЩУК